

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 92.012 van 9 januari 2001  
in de zaak A. 90.478/VII-20.813.**

In zake : XXX,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat E. JACUBOWITZ,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Louizalaan 390/12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van  
Nigeriaanse nationaliteit, op 27 maart 2000 heeft  
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te  
vorderen van de beslissing van de Minister van Binnen-  
landse Zaken van 28 januari 2000 tot weigering van  
verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te  
verlaten;

Gelet op de beschikking van 5 april 2000  
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de  
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de  
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. JACUBOWITZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 9 augustus 1999 en verklaart zich de volgende dag vluchteling.

1.2. Op 28 januari 2000 wordt aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf afgegeven, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten en een doorlaatbewijs naar Spanje met de vermelding dat de verzoekende partij zich vóór 6 februari 2000 moet aanmelden bij de Spaanse Overheid op de luchthaven van Madrid. Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd :

"België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Spaanse autoriteiten toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 8 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.

Betrokkene heeft in Spanje een asielaanvraag ingediend en de Spaanse overheid heeft in datum van 13/01/2000 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Bovendien kunnen de elementen die hij aanhaalt waarom zijn asielaanvraag in België en niet in Spanje behandeld zou moeten worden niet als specifiek of gegrond beschouwd worden. Zijn vrees voor gewelddaden die hij in Spanje zou kunnen ondergaan is immers niet gerechtvaardigd, aangezien de Spaanse overheid door voorgenoemd akkoord en als lid van de Europese Unie garant staat voor zijn veiligheid en de garantie levert voor een goede asielprocedure.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten en dient hij zich ten laatste op 04/02/2000 aan te bieden bij de Spaanse overheid op de luchthaven van Madrid."

#### 2.1.

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissing aangezien de afgifte van een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten verzoekers rechtspositie niet wijzigt;

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing een beslissing tot weigering van verblijf betreft, met bevel om het grondgebied te verlaten, genomen naar aanleiding van een door verzoeker ingediende asielaanvraag; dat dit een weigering inhoudt om verzoekers asielaanvraag in België te behandelen; dat verzoeker derhalve doet blijken van het rechtens vereiste belang;

#### 3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker aanvoert wat volgt :

"Overwegende dat uit de uiteenzetting der feiten en uit het tweede middel duidelijk blijkt dat de verzoevende partij, in geval van terugkeer naar Spanje, het gevaar loopt om zijn leven bedreigd, zoniet beëindigd, te zien;

Dat het bestaan van zulk een risico op zichzelf reeds een dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

Overwegende dat dit nog meer zo is nu de bestreden beslissing slechts over de vraag van de bevoegde Staat, en niet over de gegrondheid van het verzoek tot erkenning van het statuut van vluchteling, handelt;

Dat een erkenning van haar bevoegdheid om de asielprocedure verder te zetten, voor de verwerende partij inderdaad niet veel verplichtingen zou meebrengen terwijl zij aan de verzoevende partij, op zijn minst, een gevoel van veiligheid zou verschaffen;

Dat in deze omstandigheden een terugwijzing naar een land waar het leven van de verzoevende partij in het gedrang kan komen ook nog als onevenredig overkomt.

Overwegende, bovendien, dat de verzoevende partij, sinds zijn aankomst in België, banden met de Belgische maatschappij heeft ontwikkeld; Dat hij zo, onder meer, regelmatig lessen volgt om één der landstalen, nml. het frans, te leren beheersen (stuk 5) en actief bij de protestantse gemeenschap optreedt (stuk 6);

Dat het onherroepelijk verbreken van deze banden hem eveneens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen.";

3.2.2. Overwegende dat Spanje krachtens artikel 9 van de Overeenkomst betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de Lid-staten van de

Europese Gemeenschappen wordt ingediend, ondertekend te Dublin, op 15 juni 1990, bevoegd is voor de afhandeling van verzoekers asielaanvraag; dat verzoeker zelf heeft gekozen om een asielaanvraag in Spanje in te dienen; dat de Spaanse Overheden met de overname van verzoekers asielprocedure hebben ingestemd; dat dit met zich meebrengt dat Spanje zich ertoe verbindt verzoekers asielaanvraag te behandelen overeenkomstig de criteria van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, betreffende de status van vluchtelingen, zodat verzoekers asielaanvraag in dezelfde omstandigheden en met dezelfde waarborgen zal worden behandeld als in België; dat, ten overvloede kan worden opgemerkt, dat Spanje in zijn hoedanigheid van verdragsluitende staat, bij het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en bij het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome, op 4 november 1950, identieke waarborgen biedt met betrekking tot de eerbiediging van verzoekers persoonlijke rechten en vrijheden; dat het aangevoerde nadeel ten deze noch als ernstig, noch als moeilijk te herstellen kan worden aangemerkt; dat met betrekking tot verzoekers banden in de Belgische samenleving, moet worden vastgesteld dat, verzoekers verblijf tijdens de asielprocedure van precaire aard is; dat op het tijdstip van de bestreden beslissing, verzoeker slechts iets meer dan vijf maanden op het Belgisch grondgebied verbleef, zodat van "banden met de Belgische maatschappij", nauwelijks sprake kan zijn, wat meebrengt dat ook op dit vlak geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden aangenomen;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,



**B E S L U I T :**

**Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in  
openbare terechtzitting, op negen januari  
tweeduizendéén, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
K. VANHOUTTE, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VANHOUTTE.**

**D. MOONS.**